

A OVIDI MONTLLOR

febrer - març 2015
ÀGORA

JOSÉ ALEIXANDRE
JOSE GARCÍA POVEDA
MANUEL MOLINES
PACO GRAU
PEP FUSTER
XAVIER TEROL
MATEO GAMON

AJUNTAMENT D'ALCOI

A OVIDI MONTLLOR

JORDI BOTELLA

A OVIDI MONTLLOR

Ovidi Montllor
1942-1995

*Eu el 70 aniversari del seu
naixement, Alcoi 2012*

Enric Vicens 2012 Antoni Miró

2015

ÀGORA

A OVIDI MONTLLOR

JORDI BOTELLA

A OVIDI MONTLLOR

JOSÉ ALEIXANDRE / JOSE GARCÍA POVEDA / MANUEL MOLINES /
PACO GRAU / PEP FUSTER / XAVIER TEROL / MATEO GAMON

AJUNTAMENT D'ALCOI

AGORA
2015

AJUNTAMENT D'ALCOI

ÀREA DE CULTURA / AJUNTAMENT D'ALCOI

President: Antoni Francés, Alcalde d'Alcoi

Vice-President: Francesc Agulló, Regidor de Cultura

ARTS PLÀSTIQUES

CONSELL ASSESSOR

Antoni Ariño (UV)

Romà de la Calle

Carles Cortés (UA)

Daniel Giralt-Miracle

Joan A. Llinares

Tomàs Lloréns

Xavier Mariscal

Wences Rambla (UJI)

Isabel-Clara Simó

Esther Sitges (UMH)

Vicent M. Vidal

Victòria Vivancos (UPV)

DIRECCIÓ TÈCNICA

Antoni Miró

COORDINACIÓ

Francesc Agulló

MAQUETACIÓ

Gilberto Dobón

Director: Manuel Gomicia

© Dels autors

© AMB-Disseny

© Ajuntament d'Alcoi

Dipòsit legal A 138-2015

Gràfiques Alcoi S.L.U.

OVIDI EN EL MAR NEGRE DE LA MEMÒRIA

I

L'emperador August envià Ovidi al Ponto Euxí per haver estat testimoni d'un episodi protagonitzat per la seua filla Júlia. Molts erudits han remenat en les aigües tèrboles de la Roma imperial a la recerca del motiu que mogué August a dictar l'ordre d'aquell viatge sense retorn. Potser, temerosos de les represàlies, s'estimaren més silenciar alguna escena fosca i fer l'òbila quan el governant castigà en la persona del poeta la conducta de la seua familiar.

El Ponto Euxí també és conegut com el Mar Negre. Aleshores venia a ser el destí d'aquells ciutadans díscols amb el parer imperial que essent de procedència il.lustre no podien ser ajusticiats com qualsevol plebeu.

El Mar Negre era un territori inhòspit, habitat per tribus salvatges que batejaren així, Ponto Euxí, aquelles aigües profundes perquè la manca d'oxigen les vernissava d'un color de rovell on les plantes morien asfixiades. I tot això a pesar que el Danubi aboca el seu ric cabdal després de travessar Europa i es troba amb les aigües templades de la Mediterrània acarant el seus costers.

Ovidi no tornà del Mar Negre. I amb ell se n'anà el testimoni que

l'emperador August silencià. Tanmateix els versos parlaren per ell mentre Júlia marxava a l'altre món arrossegant les seues frivolitats fins que el temps la convertí en una anèdota.

Ovidi no tornà del País Negre del nepotisme. I amb ell se n'anà el testimoni que moltes institucions silenciaren. Potser no els agradava el seu rostre de borrasca o potser els resultava massa visceral aquella veu argilenca. Tanmateix les seues cançons parlaren per ell mentre els sàtrapes marxaven cap a destins mesquins fins que foren coronats amb brossa en el paradís mediocre que ens llegaren.

Ovidi no tornà del País Negre. Tanmateix és present tothora.

II

La memòria no és una aigua embassada amb ferum de paramecis. No és el clot on els peixos abissals engreixen a força de menjar-se els uns als altres. Ni el desfici dels cullerots en la seua metamorfosi.

Perquè la memòria rep, com el Mar Negre, l'aigua del Danubi i les seues nissagues germàniques. Allí arriben gitanos bohemis que travessen Transilvània les nits de lluna plena i s'ennueguen amb gas fins elevar un psalm al sepulcre d'Europa.

La memòria rep, com el Mar Negre, l'aigua mediterrània declinada en

el Dret Romà i l'àgora hel·lènica, les fulles platejades de l'olivera amb el seu cànon civilitzat, còctels epicuris servits amb la veu rogallosa de les albadès.

III

La memòria rep, com el Mar Negre, els embornals de la Transició amb líders presumptuosos, televisions enllaminades, barra lliure i cultura esclava, sagristans pedagògics i xerraires municipals, feixistes de guant blanc i demòcrates a temps parcial, banquers fraudulents i fariseus constitucionals, mercaders universals i agents contra l'estat del benestar, cartilles de racionament i sofre, salmòdies del desencant, súbdits i no ciutadans, patrimoni d'assessors i gestors més que de mestres i metges.

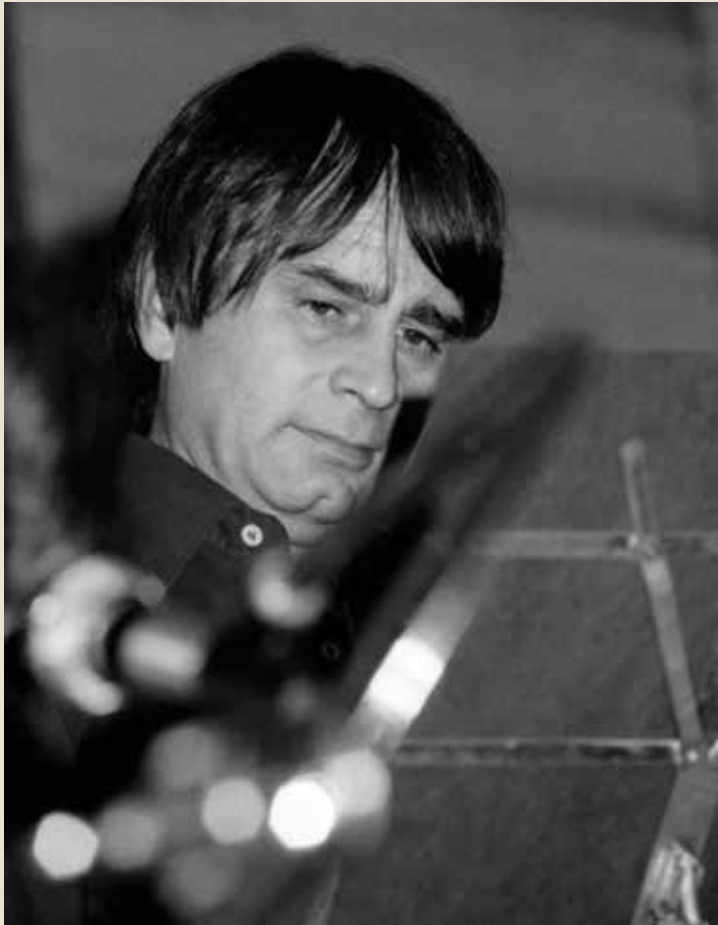
La memòria, rep, com el Mar Negre, però, les aigües transparents on cada volta que ens mirem per reconèixer'ns ens aguaiten els ulls d'Ovidi desvelant les estafes i redimint els peixos morts de la renúncia, el xantatge i l'expoli.

Ovidi i Ovidi marxaren a l'exili del Mar Negre castigats per ser testimonis del seu temps. Hui ningú recorda el motiu de la sanció i, en canvi, tots evoquem la seua integritat tatuada amb tinta vermella en la pell de la memòria.

Jordi Botella

JOSÉ ALEIXANDRE

JOSÉ ALEIXANDRE

JOSÉ ALEIXANDRE

JOSÉ ALEIXANDRE

JOSÉ ALEXANDRE

JOSÉ ALEIXANDRE

JOSÉ ALEIXANDRE

JOSÉ GARCÍA POVEDA

JOSÉ GARCÍA POVEDA

JOSÉ GARCÍA POVEDA

JOSÉ GARCÍA POVEDA

JOSÉ GARCÍA POVEDA

MANUEL MOLINES

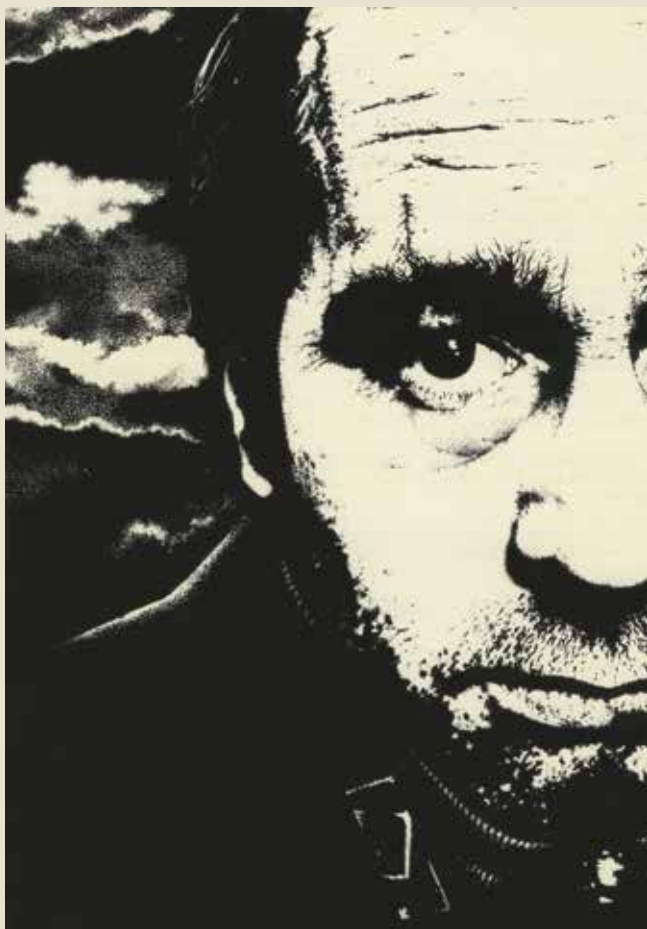
MANUEL MOLINES

MANUEL MOLINES

MANUEL MOLINES

PACO GRAU

Vint sóc jo sol
deu en sóc mig
cinc una cama
zero sencers.
Sóc el darrer.

Serà blava i tranquil·la la mar.
Serà verda i espessa la vall.
Serà grisa i dolça la muntanya.
Serà un dia que durarà anys.

Senzillament diem
que ens estimem.
Senzillament, després
he de veure com marxa.
Senzillament, em quede
molt sol, com cada nit.

2

6

FILM 2 B-2

6

6A

PACO GRAU

PACO GRAU

PEP FUSTER

PEP FUSTER

PEP FUSTER

PEP FUSTER

PEP FUSTER

XAVI TEROL

XAVI TEROL

Serà un dia que durarà anys

Estreny fort les dents.
Estreny fort els punys.
Infla't d'aire els pulmons.
Obre bé els ulls.
Fes treballar el cap.
controla el cor.
No tanques mai la boca.
Crida ben foro.
Deixa't anar.
Dóna't tot tu.

Serà blava i tranquil.la la mar.
Serà espessa i verda la vall.
Serà gran i dolça la muntanya.
Serà un dia que durarà anys.
Gent de mar, de rius i de muntanyes,
Tindran mar i prats i rius i boscos.
Tindran tot. I es parlarà de vida.
Les ciutats seran rius plens de gent.
Floriran flors i cants i alegries.
Floriran crits i cors i paraules.
En el dia que durarà anys,
braços lliures i boques i mans.

1973

XAVI TEROL

Sense plors ni sospirs...

Bon vent i barca nova...

A l'escola viag aprendre...

E a pas del temps farà...

XAVI TEROL

MATEO GAMON

MATEO GAMON

AJUNTAMENT
D'ALCOI